

Advies

Verhoging loongrensfactor per 1 januari 2014

December 2013

De Sociaal Economische Raad

De Sociaal Economische Raad (SER) is een bij landsverordening ingesteld onafhankelijk overleg- en adviesorgaan dat de regering adviseert over allerlei belangrijke onderwerpen van sociaal-economische aard.

In de SER hebben vertegenwoordigers van werknemers- en werkgeversorganisaties en onafhankelijke deskundigen zitting. De leden van de SER bespreken allerhande aangelegenheden op sociaal-economisch gebied en brengen hierover gevraagd en ongevraagd adviezen, nota's en rapporten uit.

Met de instelling van de SER heeft de overheid het mogelijk gemaakt voor sociale partners om zich vrijelijk en ongebonden, gevraagd of ongevraagd uit te spreken over het sociaal economische beleid.

De adviezen, rapporten en nota's van de SER zijn, nadat zij door de regering openbaar zijn gemaakt, digitaal verkrijgbaar bij de SER.

Contactgegevens van de SER

Adres : L.G. Smith Boulevard 134
Oranjestad
Aruba
Telefoon : 00297-5832713
Fax: : 00297-5838956
E-mail : ser.aruba@hotmail.com

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	2
1. Bijzondere omstandigheden	3
2. Overwegingen van de Raad	4
2.1. Doelstelling jaarlijkse verhoging loongrensfactor	4
2.2. Loonkostenverhogende aanpassingen in 2014	5
3. Het advies van de Raad	6

Bijlagen

Inleiding

Op woensdag 18 december 2013 heeft de Sociaal Economische Raad (SER) een adviesverzoek van de Minister van Arbeid binnen gekregen inzake de verhoging van de loongrensfactor van de Arbeidsverordening 2013 met 0,1 per 1 januari 2014 (bijlage 1).

In april 2013 is de nieuwe (aangepaste) Arbeidsverordening in werking getreden. Eén van de veranderingen was de loongrens, deze was sinds 1993 niet meer aangepast en bedroeg sindsdien Awg. 2.685,-. In de nieuwe Arbeidsverordening bedraagt de loongrens, het bruto bedrag van het minimumloon maal de factor 2 (artikel 3 lid 1 Arbeidsverordening 2013) hetgeen gezien de huidige minimumloon (Awg.1.636,70) leidt tot een bedrag van Awg. 3.273,40.

Artikel 3 lid 2 van de Arbeidsverordening 2013 regelt een jaarlijkse stijging (per 1 januari) van het in lid 1 genoemde factor 2 met 0,1 tot een maximale factor van 2,5. Echter de Minister kan- na de SER gehoord te hebben- bepalen dat deze verhoging in een bepaald jaar niet plaatsvindt. In de Memorie van Toelichting van de Arbeidsverordening 2013 staat dat er in een dergelijk geval sprake moet zijn van bijzondere omstandigheden.

1. Bijzondere omstandigheden

Op basis van artikel 3 lid 2 van de Arbeidsverordening 2013 zal de loongrensfactor per 1 januari 2014, in principe met 0,1 verhoogd moeten worden. De Minister van Arbeid geeft in zijn schrijven aan deze verhoging, gezien de besprekingen in de Dialogo Social inzake sociale onderwerpen en hervormingen, wellicht niet opportuun te vinden (bijlage 1). De Memorie van Toelichting geeft aan dat er sprake moet zijn van bijzondere omstandigheden indien de Minister van Arbeid wilt bepalen dat een verhoging van factor 0,1 van de loongrens geen doorgang zal vinden. Als bijzondere omstandigheden waardoor een verhoging van de loongrensfactor per 1 januari 2014 niet gelegen wordt geacht, verwijst de Minister naar de op handen zijnde loonkostenverhogende aanpassingen die in 2014 ingevoerd zullen worden (bijlage 2), zijnde:

1. verhoging van de bijdrage in de sociale premies, zoals de AOV, ingaande 1 januari 2014 met 0.5%;
2. verhoging van de verplichte pensioenpremie met 1%;
3. verhoging van de premieloongrens van 65.000 naar 85.000;
4. verhoging van de toeslag voor overwerk verricht gedurende de wekelijkse halve rustdag met 25% (totaal 175%)
5. verhoging van de toeslag voor overwerk verricht op een feest- of herdenkingsdag met 50% (totaal 250%)(uitgezonderd zijn werknemers die ploegenarbeid verrichten of werknemers in de sectoren horeca, casino of volcontinu);
6. verhoging van het uurtarief in de horeca en casino als gevolg van het per 1 januari 2014 in werking te treden Arbeidstijdenbesluit horeca en casino.

2. Overwegingen van de Raad

Zoals eerder vermeld (zie hoofdstuk 1) dient er sprake te zijn van bijzondere omstandigheden indien de Minister van Arbeid wilt bepalen dat een verhoging van factor 0,1 van de loongrens geen doorgang vindt.

De Raad merkt ten aanzien hiervan op dat de wetgever nagelaten heeft aan te geven wat als bijzondere omstandigheden aangemerkt kunnen worden. Hierdoor is er een leemte ontstaan en wordt hetgeen als bijzondere omstandigheden kunnen worden opgemerkt, een prerogatief van de Minister.

Als gevolg van bovenstaande heeft de Raad de volgende twee overwegingen meegenomen in zijn advisering naar de Minister van Arbeid en deze tegen elkaar afgewogen namelijk:

de doelstelling van de verhoging van de loongrensfactor

en

de door de Minister aangegeven bijzondere omstandigheden, zijnde de in 2014 te verwachten loonkostenverhogende aanpassingen.

2.1. Doelstelling jaarlijkse verhoging loongrensfactor

Het doel van de jaarlijkse verhoging van de loongrensfactor is om van de factor 2 te komen tot een factor van 2,5 en zo een groter groep werknemers onder de werking van de Arbeidsverordening 2013 te laten vallen.

Tot aan de invoering van de nieuwe Arbeidsverordening 2013 was de inkomensgrens Awg. 2.685, -. Aangezien de inkomensgrens voor het laatst in 1993 was aangepast, werd besloten een inhaalslag toe te passen waarbij het inkomensgrens gerelateerd zou zijn aan het bruto (maand) minimumloon, met dien verstande de inkomensgrens gelijk zou zijn als het bruto minimumloon maal het factor 2,5. Hierdoor zou een grotere groep werknemers onder de werking van de Arbeidsverordening 2013 vallen (80% van de beroepsbevolking volgens een studie van het CBS uit 2006).

De directe invoering van een vermenigvuldiging van het bruto (maand)minimumloon met de factor van 2,5 zou zorgen voor een grote groep werknemers die ineens onder de werking van de Arbeidsverordening 2013 zou vallen. Aangezien hierdoor de druk (lees loonkosten) voor werkgevers in één keer erg zou stijgen, is besloten om eerst te beginnen met een factor van 2 en dit jaarlijks geleidelijk te verhogen met 0,1 tot de factor van 2,5 bereikt is.

Door de loongrensfactor niet te verhogen wordt een groep werknemers die anders wel onder de werking van de Arbeidsverordening 2013 zou vallen hiervan uitgesloten. Hierdoor wordt deze groep werknemers niet beschermd voor wat betreft bepaalde arbeidsaspecten zoals meer arbeidszekerheid, betere werktijden, meer vrije tijd voor familie en sociale ontplooiing, e.d.

2.2. Loonkostenverhogende aanpassingen in 2014

De Raad deelt de mening van de Minister dat de door hem genoemde zes aanpassingen (zie hoofdstuk 1) inderdaad tot hogere loonkosten voor de werkgevers zullen leiden, die zij eerder niet hadden maar die in 2014 ingevoerd zullen worden.

Ten aanzien hiervan dient echter wel opgemerkt te worden dat de verhoging van de AOV-premie en de verhoging van de premie-inkomensgrens niet alleen zal leiden tot kosten voor de werkgevers maar ook voor de werknemers. Ook de verhoging van het verplichte pensioen met 1% geldt voor beide partijen, daarbij geldt dat dit al in 2011 besloten was, namelijk dat de pensioenpremie in 3 jaar geleidelijk van 1% naar 3% in 2014 zou gaan.

Een verhoging van de loongrensfactor leidt tot hogere loonkosten voor werkgevers in de vorm van o.a. vergoedingen voor overwerkuren, feest- en herdenkingsdagen, toeslagen voor rustdagen en rusttijd, andere dag dan zondag als rustdag alsmede administratieve lasten/werkzaamheden doordat er meer werknemers onder de Arbeidsverordening 2013 zullen vallen.

Indien er naast genoemde loonkostenverhogende aanpassingen in 2014 ook nog een verhoging van de loongrensfactor plaats zal vinden, zullen werkgevers met nog meer loonkosten te maken krijgen. De verwachting is dan dat de werkgevers deze loonkostenverhogingen o.a. door zullen berekenen in de prijs van hun producten en diensten.

3. Het advies van de Raad

De kernvraag in de advisering aan de Minister inzake de verhoging van de loongrensfactor van 2 naar 2,1 per 1 januari 2014, is: of de door hem genoemde loonkostenverhogende aanpassingen voor het jaar 2014, afgewogen tegen de doelstelling om meer werknemers onder de werking van de Arbeidsverordening 2013 te laten vallen, (voldoende) als bijzondere omstandigheden aangemerkt kunnen worden.

Ten aanzien hiervan is er binnen de Raad een meerderheid en een minderheid standpunt.

Gezien het feit dat werkgevers door de aanpassingen in 2014 met hogere loonkosten te maken zullen krijgen is een meerderheid binnen de Raad van mening dat een verhoging van de loongrensfactor in 2014 naar 2.1 - hetgeen tot nog meer loonkosten zullen leiden- niet wenselijk/opportuun is. Derhalve zijn zij tegen een verhoging van de loongrensfactor.

Hoewel de aanpassingen in 2014 inderdaad tot hogere loonkosten bij de werkgevers zullen leiden, vindt een minderheid van de Raad dat de doelstelling van de verhoging van de loongrensfactor -zijnde meer werknemers te laten vallen onder de werking van de Arbeidsverordening 2013- zwaarder weegt dan de hogere loonkosten. Met uitzondering van de aanpassingen inzake de AOV, waren de genoemde loonkostenverhogende aanpassingen ruim/reeds van te voren bekend, waardoor er geen sprake is van bijzondere omstandigheden. Derhalve zijn zij van mening dat de verhoging van de loongrensfactor doorgang moet vinden.

Oranjestad, 27 december 2013

Dhr. J.R. (Rudy) Geerman
Voorzitter
Sociaal Economische Raad

Dhr. drs. Felix R.E. Bijlhout
Secretaris
Sociaal Economische Raad

L.G. Smith Boulevard 134, Oranjestad, Aruba
Telefoon: (297) 583-2713/583-6051
Fax: (297) 5838956